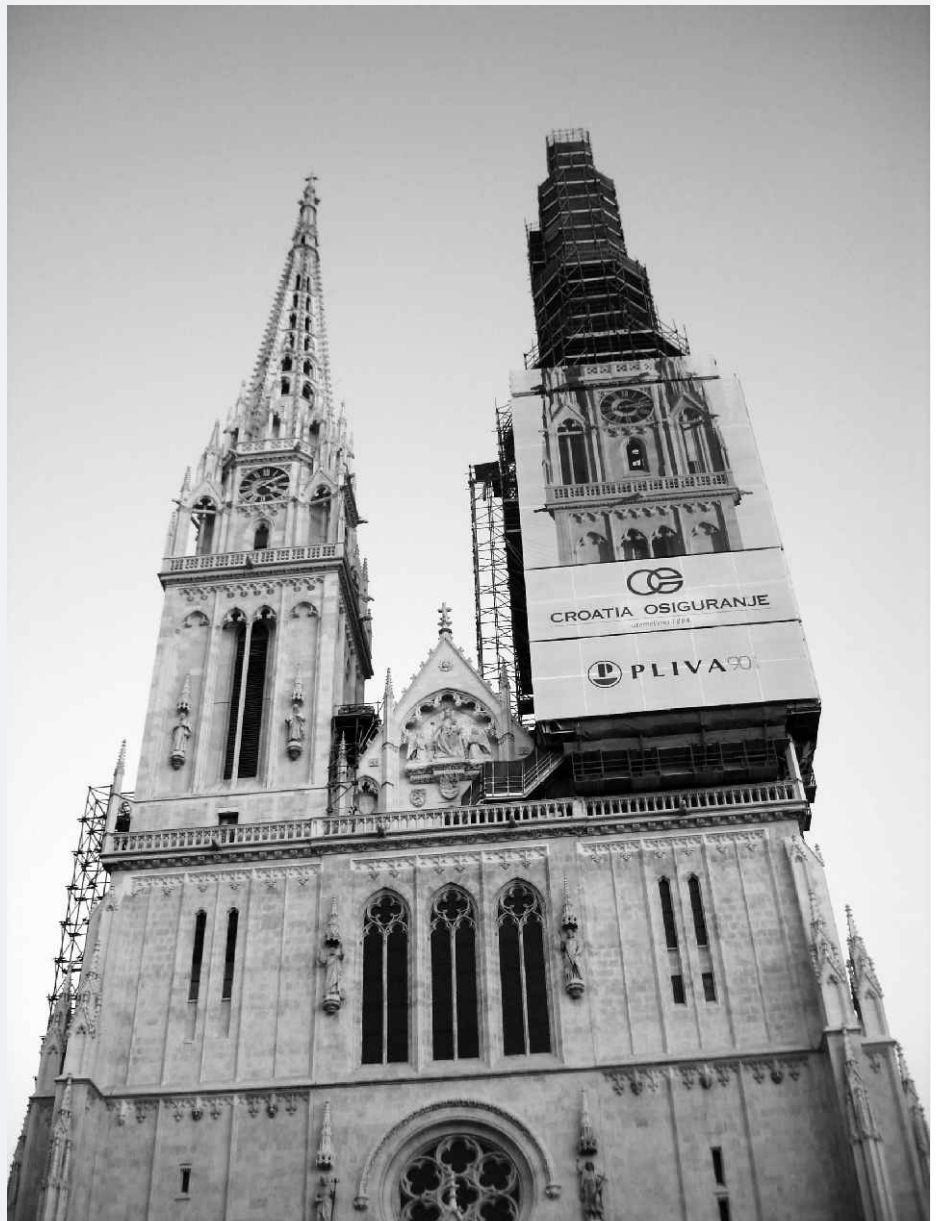

KRIST TJERA TRGOVCE IZ HRAMA

Svi smo svjedoci da se posljednjih godina (pa i desetljeća) množe situacije u kojima glas katoličke hijerarhije ostaje bez pravog odjeka u narodu koji se većinom priznaje katoličkim. Cinici bi mogli kazati da je najgora usluga koja se nekom kandidatu može učiniti ta, da se za nj založe crkveni ljudi, jer je to najsigurniji put u – poraz. Razlog je to da se o uzrocima zamisli i taj narod i ta hijerarhija, koja u mnogim političkim pitanjima, nažalost, skoro nepogrešivo griješi (sjetimo se samo neukusnog podilaženja Sanaderu i današnjega neshvatljivog i nekritičnog zagovaranje pristupa EU koja se naočigled svijeta raspada).

Među uzroke tog lutanja nemalog dijela naših crkvenih ljudi, bojim se, spada ono što upravo paradigmatički ilustrira toranj zagrebačke katedrale okovan reklamama trgovačkih društava, bankomat u zidu kompleksa zagrebačkog svetišta Svete Marije Slobode i deseci sličnih tužnih primjera diljem Hrvatske. Manje je pritom važno da trgovačka društva što se reklamiraju s katedralnog zvonika podjednako sponziriraju i neke pothvate što bi se teško (zapravo: nikako) pomirili s katoličkim moralnim i društvenim naukom, ili to da je upravo neka nedužna politička manifestacija u društvenim prostorijama jarunskoga svetišta dovela do zabrane svakog oblika političkih manifestacija u crkvenim prostorima. (Bila je to odluka koju je valjalo pozdraviti, kad ju ne bi potkapao taj nesretni bankomat, koji ni u kojem slučaju ne može po definiciji biti moralniji od promicanja legalnih političkih ciljeva!)

I na te je napasti i slabosti odgovor ponudilo Sveto Pismo: *«Bijaše blizu židovska Pasha, te Isus uziđe u Jeruzalem. I nađe u hramu prodavače volova,*

va, ovaca i golubova i mjenjače novca gdje tamo sjede. Napravi bič od užeta te ih sve istjera iz hrama, skupa s ovcama i volovima. Mjenjačima prosu novac i stolove isprevrta. A prodavačima golubova reče: 'Nosite to odavde! Ne pravite od kuće Oca moga prodavaonicu!' Njegovi se učenici sjetiše da stoji pisano: 'Revnost me za kuću tvoju izjeda'» (Iv, 2:13-15)

Ne bi se reklo da je evanđelist podcjenjivao važnost i ljepotu same zgrade, nego je očito htio kazati i ovo: nije Krist

dopustio trgovinu u Hramu bez obzira na to što su trgovci i mjenjači novca plaćali namete i tako sponzorirali održavanje hramske zgrade. Jer, kao što snaga Hrama nije počivala u impresivnim kamenim kockama nego u duhu kojim je građevina zračila, tako ni Kristova snaga ne izvire iz golih zidina podignutih u njegovu čast. I kad bi se u njegovo ime manje trgovalo, i kad bi – mažuranićevski kazano – *pastijer, što kaže inom, i sam svojijem potvrđivao činom*, bilo bi – nema sumnje - lakše i Crkvi i narodu Božjem...(T. J.)